

Bài dự thi "Viết về tâm gương thầy giáo, cô giáo để lại cho em ấn tượng sâu sắc nhất" năm học 2020-2021

Quay trở lại sau những ngày nghỉ Tết kéo dài vì dịch COVID-19, vậy là tôi lại tiếp tục hành trình trên con đường học tập tại ngôi trường mang tên Cao đẳng Điện tử - Điện lạnh Hà Nội. Trước mắt tôi sẽ là kì thi kết thúc học kỳ 1 năm thứ hai tại trường, tôi sẽ phải cố gắng để hoàn thành thật tốt các bài thi. Vậy là còn một năm nữa tôi sẽ tốt nghiệp, sẽ bắt đầu hành trình mới với những gì đã được học ở đây. Kỷ niệm những ngày tháng rèn luyện ở ngôi trường này sẽ khép lại và phai dần đi. Nhưng chắc chắn có một người ở đây mà cả đời này tôi sẽ không quên, đó là cô giáo chủ nhiệm của tôi - cô Nguyễn Minh Tuyết.

Tôi nhớ lại những ngày tháng đứng trước ngưỡng cửa cuộc đời, khi tôi vừa tốt nghiệp cấp ba. Cầm trên tay bảng điểm chỉ đủ đỗ một vài trường đại học tốp thấp, tôi đã suy nghĩ lại về lựa chọn cho tương lai của mình. Tôi cần một con đường khác phù hợp với bản thân và hoàn cảnh gia đình hơn, thay vì bố mẹ tôi sẽ phải nuôi tôi 4 năm trời ăn học rồi xin việc với mức lương lẹt đẹt. Tôi cần chọn làm, học một cái gì đó có tương lai, chưa bão hòa và có cơ hội việc làm cao. Tôi lên mạng tìm hiểu và thông tin cần thiết đã xuất hiện. Tôi quyết định chọn học cao đẳng nghề, nơi mà tôi vẫn có thể học được nhiều kiến thức văn hóa và được rèn luyện thật nhiều kỹ năng nghề nghiệp. Vì quyết định đó, mà tôi may mắn được trở thành học trò của một người giáo viên tuyệt vời, đã giúp đỡ tôi rất nhiều trong cuộc sống. Tôi đăng ký học chuyên ngành Kỹ thuật máy lạnh và điều hòa không khí tại trường Cao đẳng Điện tử - Điện lạnh Hà Nội. Ngay sau ngày nhận giấy báo trúng tuyển, tôi bèn lên lên thành phố nhập học. Những gì tôi thấy là ngôi trường được đặt ở giữa trung tâm thành phố Hà Nội xinh đẹp. Và ngày nhận lớp đầu tiên, tôi và các bạn được một cô giáo rất xinh, trẻ hướng dẫn và ổn định lớp, và giới thiệu về ngôi trường cho chúng tôi. Tôi rất mừng khi biết cô là giáo viên chủ nhiệm của lớp tôi, lớp đầu tiên nhập học, và là giáo viên bộ môn Tiếng Anh. Lúc đó tôi mới biết, vậy là ở ngôi trường này không chỉ học về nghề, mà còn được học cả các môn như ngoại ngữ, tin học và cả kỹ năng giao tiếp. Cứ như vậy, khởi đầu ở ngôi trường này không quá khó khăn, và khi tôi là sinh viên của một cô giáo vô cùng nhiệt tình giúp đỡ học trò.

Trong những buổi học đầu tiên, cô chính là người đã khuấy động tinh thần học tập của lớp. Bằng cách vận dụng vừa học vừa thực hành. Ví dụ như cô yêu cầu mỗi người phải giới thiệu được bản thân bằng tiếng Anh hay chơi trò chơi giữa các tổ đội. Khi lớp còn bỡ ngỡ về các phòng học, thời gian học, cô luôn thông báo và hướng dẫn đầy đủ trên nhóm chung ở Facebook, Zalo. Và đôi lúc cô sợ học trò của mình quên, cô thi thoảng nhắc lại 1 lần nữa và điều đó vẫn được cô làm thường xuyên đến tận bây giờ. Cô cũng là người dẫn dắt lớp trong các hoạt động tập thể rất tốt, mỗi khi có hoạt động chung, đa số lớp đều được cô đôn đốc tham gia đầy đủ. Điển hình như khi tham gia giải đá bóng ở trường, cô luôn là cổ động viên nhiệt tình, nhờ đó mà lớp cũng vô cùng cuồng nhiệt tham gia.

Lớp của cô là một lớp đặc biệt, vì là lớp đầu tiên nhập học, và có một nửa lớp là các anh hơn tuổi so với các bạn còn lại. Và đặc tính của trường là trường kỹ thuật nên không có nhiều anh, bạn ham học các môn văn hóa nên thực sự rất vất vả cho cô. Cách dạy của cô cũng rất dễ hiểu, rất dễ để tiếp thu, và cô luôn hướng dẫn đến chi tiết nhất. Nhiều lúc tôi bất ngờ vì lên cao đẳng rồi vẫn được học rất nhiều kiến thức cơ bản, nhưng hóa ra chính cái đó mới là cái chúng tôi cần. Mặc dù đa số các bạn trong lớp thường chú trọng vào việc học kỹ năng nghề hơn, nhưng vẫn sẽ có nhiều bạn chịu khó, luôn hoàn thành mục tiêu bài học của cô, trong đó có tôi. Vì tôi hiểu tầm quan trọng của Tiếng Anh với xu hướng thời đại khi mà sự hội nhập đang mở rộng, và có lẽ đó là lý do chúng tôi phải học bộ môn này. Và một điều quan trọng hơn là cách dạy rất hay, rất tận tâm, nhiệt tình của cô, khiến chúng tôi không còn cảm giác "học cho có" giống như thời gian học ở trường phổ thông nữa.

Thật may mắn hơn nữa khi bước sang học kì mới chúng tôi vẫn được học tiếp bộ môn Tiếng Anh chuyên ngành do chính cô chủ nhiệm của mình dạy. Mặc dù cô chưa từng dạy bộ môn này trước đó, cô vẫn hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ, vì tôi cảm thấy mình đã nắm hết được kiến thức quan trọng về chuyên ngành lẫn ngoại ngữ. Trong hai năm học qua, việc học đã bị trì hoãn rất nhiều vì ảnh hưởng của đại dịch COVID-19. Có một thời gian, tôi phải học tập trực tuyến qua mạng, đó cũng là một trải nghiệm đáng nhớ. Mặc dù có gặp khó khăn trong việc truyền đạt nội dung bài học nhưng qua cách dạy sáng tạo của cô, tôi cảm thấy vẫn nắm đầy đủ kiến thức của mỗi bài. Điều thú vị khiến tôi cảm thấy hứng thú nhất ở môn học của cô là cô thường xuyên cho chơi trò chơi về từ vựng, mẫu câu liên quan đến bài học qua một trang mạng cô lập sẵn. Điều đó làm kích thích tinh thần học tập của cả lớp, tạo ra nhiều niềm vui cho chúng tôi. Và tôi luôn cố gắng luyện tập để đạt điểm cao nhất, nhờ đó mà kiến thức cũng được nắm chắc hơn.

Cô là một giáo viên giỏi, cũng có rất ít thời gian. Công việc của cô thường kết thúc muộn, và gia đình cô thường ăn tối lúc 11 giờ đêm. Nhưng cô luôn dành rất nhiều thời gian quan tâm đến lớp, đặc biệt là thường xuyên để ý điểm danh sĩ số trong tất cả hoạt động học và làm. Đầu năm học thứ 2, lớp tôi đã được đi thực tập trải nghiệm. Đó là một chuyến thực tập vất vả, có lẽ do chúng tôi chưa từng làm những công việc tay chân nhiều như vậy. Lần đầu chúng tôi được thực hành khoan, đục, lắp treo các thiết bị ống gió, nhiều khi phải tăng ca thêm giờ. Cô cũng thường xuyên trực tiếp đến công trường thăm lớp, động viên cả lớp cố gắng. Qua lần thực tập ấy, tôi mới thấm thía những câu nói tưởng như đơn giản của cô: "Đi làm mới biết bố mẹ kiếm đồng tiền không dễ, qua lần thực tập này các em hãy tiêu tiền của bố mẹ cho xứng đáng". Không chỉ dạy học văn hóa, cô còn dạy cho chúng tôi rất nhiều bài học về kỹ năng sống, cách ứng xử chuẩn mực khi xa quê.

Tôi là một học trò đặc biệt của cô, tự nhận vậy vì thú thực tôi thường xuyên nhờ cô giúp đỡ và được cô quan tâm rất nhiều. Tôi là người dân tộc thiểu số, xuống thành phố học có rất nhiều điều bỡ ngỡ. Mỗi lần có điều gì đó thắc mắc, tôi lại hỏi cô, mỗi khi có việc cần giúp đỡ tôi lại tìm đến cô đầu tiên. Dường như cô luôn sẵn sàng giúp đỡ tôi và những học trò khác trong các vấn đề của cuộc sống. Có một lần, tôi viết một bài dự thi cuộc thi viết "tôi chọn nghề", đã phải bẽn lẽn đi tìm cô kiểm tra giúp mình số từ của bài viết cả trăm lần. Vì tôi không có máy tính, mà yêu cầu của bài viết phải dưới 1500 từ, cô cũng giúp tôi đọc, soát lỗi rất nhiều. Mặc dù sau đó không có thông tin về kết quả bài thi, nhưng sự nhiệt tình giúp đỡ tôi của cô trong những việc nhỏ nhoi ấy khiến tôi mang ơn vô cùng. Là học trò của một người giáo viên tuyệt vời như vậy, tôi cũng luôn dặn lòng mình cần cố gắng học tập, rèn luyện thật tốt.

Kỷ niệm sâu sắc nhất của tôi trong suốt thời gian học ở đây có lẽ là vào những ngày đầu học kì 2 năm nhất. Lần đó tôi bị ngộ độc thực phẩm nhẹ, nhưng cũng khiến tôi bị ốm, sốt suốt mấy ngày. Vì tôi cứ ngỡ mình bị ốm nhẹ nên không biết phải làm thế nào, chỉ biết nằm bệt ở phòng. May thay, tôi ở kí túc xá của trường nên còn được các bạn chăm sóc. Sau đó cô chủ nhiệm của tôi lên thăm và khuyên tôi mua đúng thuốc nên sau đó tôi khỏi hẳn. Qua một lần ốm như thế, tôi mới biết mình rất thiếu hiểu biết về chăm sóc sức khỏe của bản thân và cảm thấy hạnh phúc vô cùng vì được cô chủ nhiệm quan tâm. Thi thoảng tôi lại gọi cô bằng "U", vì tôi cảm thấy cô giống như người mẹ thứ 2 của mình khi xa nhà vậy.

Tôi biết rằng thời gian sẽ trôi đi, rồi sẽ đến ngày chúng tôi tốt nghiệp và ra trường. Cô sẽ nhận những lớp mới, những người học trò mới, và sẽ là một người giáo viên tuyệt vời của các khóa sau. Chúng tôi, những người học trò cũ của cô sẽ đi tiếp một hành trình mới của cuộc đời. Sẽ có người khởi nghiệp mở cửa hàng, có người xin vào một công ty, có người xuất khẩu lao động... Mỗi người có một công việc riêng. Nhưng chắc chắn rằng, mãi sau này cả đời chúng tôi sẽ không quên được cô, một người giáo viên vô cùng tận tâm, nhiệt tình. Đặc biệt là tôi, tôi sẽ luôn nhớ ơn những sự giúp đỡ của cô trong suốt năm tháng tại ngôi trường thân yêu này. Trước mắt tôi vẫn sẽ là học sinh ngoan của cô, luôn cố gắng rèn luyện tốt để cô được vui. Tôi sẽ nỗ lực để sau này thật thành công, vì tôi là học trò của cô giáo Nguyễn Minh Tuyết.